

כל גגות פרק תשיעי עירובין

צ.

עין משפט
גר מצוה

א [טו"ש] א"ח ס"י שעב
סעיף ב':

רבינו הגנאל

אלא לנטורי ביתיה הוא דעבר. שתי (בימות) [אמות] בנג שרותא שרות היחיד ושתי אמות בעמוד שהוא כרמלית כו'. בעי רמי בה המא שתי אמות בנג ושתי אמות באכסדרא. כיון דמגג לנג אסיר, מגג לאכסדרה נמי אסיר כו'. ועלתה בתיקו. בעי רב ביבי רב אביי שתי אמות בנג ושתי אמות בהורבה מהו. אמר רב כהנא לאו היני בעיא דרמי בר המא ועלתה בתיקו. אקפד רב ביבי רב אביי, רב כהנא מאחר אתי נצי, כלומר הנה הוא בא ומיריב, אכסדרא לא חזיא לדירה כו'. ועלתה גם זו בתיקו. גגין השוין לר' מאיר, דהני כל גגות הני רשות אחת. וגג יחידי, דתנן כל אחד רשות לעצמו, רב אמר מותר לטלטל בכלו. דהכא מינכרא מילתא (מיוחק) [מתחוק] מחיצתא, ואמר' גוד אסיק מחיצתא. ולא דמי לגג בין הגגין, (מ"ד) והתם לא מינכר ולא (מתחוק) [מתחוק] מחיצתא דגל נג וגג. לפיכך אמר רב התם אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות. ושמואל אמר הכא בגגין השוין לר' מאיר, ובגג יחידי לרבנן, אין מטלטלין בהן אלא בארבע, מאי [טעמא] משום דהני גגין הויין להו יתר מבית סאתים, והני מחיצות למטה עבדין, למעלה לא עבדין. והויין כקרפף שלא הוקף לדירה, וכל קרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בדי. וכי קאמינא בנג בין הגגין מותר לטלטל בכלו, בנג שיש בו בית סאתים, אבל ביתר מבית סאתים לא. וכן חלקו בספינה רב אמר מותר לטלטל בכל הספינה,

ברמלית ורה"י קמבעיא ליה. וכגון שהעמוד מופלג מן הגג ד' דאי בסמוך לו לא הוי עמוד רה"י דנפרץ במילואו לגג וכגו דמי אכל כשהוא מופלג אסור אע"ג דדרך למעלה מעשרה משמשה דהוי מקום פטור מ"מ אסור להחליף ואפילו מאן דשרי לעיל הכא מודה כיון דלפין נח צנזוק פטור:

א"ל ב' אמות בנג ושתי אמות באכסדרה מהו. פירש צקונטרס ע"ג תקרה של אכסדרה של צעלים אחרים יותר מצית סאתים דהשתא הוי ליה כרמלית אכל תוך אכסדרה לא רכח לפרש דכיון דמקורה לא הוי כרמלית צנח שהוא יותר מצית סאתים כדמוכח צפרק עושין פסין (לעיל דף כה). דלמר קרפף יותר מצית סאתים וקירה זו צית סאה כו' ומיבעיא ליה צאכסדרה דלא שיק צה כל כך כש שדיווין חלוקין למטה לית צה דיווין כל כך דפ"י צקונטרס וצמר הכי צעי צמורצה דחזי' לריה טפי וצעי נמי צנג דמורצה כמו צאכסדרה ומלשון צקונטרס משמע דצמורצה לא צעי צנג. אלא צקרק צמורצה ור"ת פ"י צ' אמות צנג דהוי רה"י וצ' אמות צעמוד שהוא כרמלית שאינו גבוה י' והוא רחב ד' ומשיבא לגג כה"י משום דמהני ציה עירוב לטלטל צבולו ולא הוי כשאר כרמלית: **או ד"ל ב' אמות** כיון דמגג אג אסיר. פ"י צקונטרס וטעמא דרבנן משום דקפדי שאינו צעלים קצת קשה דלקמן (כ"ה) אמרינן גג וחצר ומרפסת רשות אחת לרבנן משמע אע"פ שהן של צעלים הרבה: **ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד'.** פ"י צקונטרס והא דקאמר ר"מ רשות אחת היינו לטלטל צ' אמות צה וצ' אמות צה אע"ג דלפי המסקנה דמוקף שמואל ציתר מצית סאתים אחי שפיר דאיכא לאוקומי מתני' דלא הוי יותר מצית סאתים מ"מ הוצרך לפרש צקונטרס למאי דסקלא דעמיה השתא:

קשיא דרב אדרב. דק"ד דבלא מינכר מחינה איירי דאי מינכר מחינתא לא היה שמואל אומר לא מטלטלין צו אלא כהרע: **הכא** דהוי יותר מבית סאתים. ולא אמרינן גוד אסיק לר' מאיר צנגין הרבה אלא צמחיצות החילונות כיון דכולן רשות אחת הן אע"ג דלענין כלים שצבת צצית אינו רשות אחת ואמרינן גוד אסיק לשמואל ואם תאמר כיון דשמואל חשיב גג כקרפף לאסור ציתר מצית סאתים אם כן צצית סאתים או צפחות נמי יחשב כקרפף צית סאתים שלא הוקף לדירה ויאסר לטלטל מגג לחצר לרבנן כמו מקרפף לחצר ולקמן (כ"ה) אמרי' דלרבנן גג וחצר רשות אחת וקרפפות רשות אחת וי"ל לדירת גג הויא טפי דירה מצקרפף לענין כשאינו יותר מצית סאתים: **איתמר ספינה.** ציתירה מצית סאתים איירי דפ"י צקונטרס ופליגי אי חשיבי מחינה דספינה כמוקפת לדירה אי לא אכל צפחות מצית סאתים לכולי עלמא הויא מחינה ומטלטל צה דהא נעשה כולה כד"ל דפקסי רב ושמואל כרבן גמליאל צספינה צפ"י מי שהולאוהו (לעיל דף צ"ג): ואי אפילו צפחות מצית סאתים אין מטלטלין צה אלא צד' לא היתה נחשבת כד"ל כמו צצבת (א) צתל ונקע דדוקא מד' אמות ועד צית סאתים אכל יותר מצית סאתים לא: דהא

לנטורי תריצא עמידא. וסילק עצמו מן הגגין: צ' אמות צנג זכ"ס. כרב צצירה ליה דלמר גג צצין הגגין אין מטלטלין צו אלא צד' דאסרי אהדדי: מהו. לטלטל מחמת מהן לעמוד העומד צרה"ר סמוך לו גבוה י' ורחב ד': כרמלית ורה"י קא מיבעיא ליה. צצמיה. כלומר

לנטורי תריצא הוא דעבידא בעי רמי בר המא שתי אמות בנג ושתי אמות בעמוד מהו אמר רבה מאי קא מיבעיא ליה ברמלית ורה"י קא מיבעיא ליה ורמי בר המא (כ"ה) אגב הורפיה לא עיין בה אלא הכי קמיבעיא ליה ב' אמות בנג וב' אמות באכסדרה מהו מי אמרינן כיון דלא האי חזי לדירה ולא האי חזי לדירה חדא רשותא היא או דילמא כיון דמגג לגג אסיר מגג לאכסדרה נמי אסיר בעי רב ביבי רב אביי ב' אמות בנג וב' אמות בהורבה מהו אמר רב כהנא לאו היינו דרמי בר המא אמר רב ביבי רב אביי וכי מאחר אתאי ונצאי אכסדרה לא חזיא לדירה והורבה חזיא לדירה וכי מאחר דחזיא לדירה מאי קמיבעיא ליה אם תימצי לומר קאמר אם תימצי לומר אכסדרה לא חזיא לדירה הורבה חזיא לדירה או דילמא השתא מיהא לית בה דיווין תיקו גגין השוין לר"מ וגג יחידי לרבנן רב אמר מותר לטלטל בכלו ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד' רב אמר מותר לטלטל בכלו קשיא דרב אדרב התם לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות קשיא דשמואל אדרשמואל התם לא הוי יותר מבית סאתים הכא הוי יותר מבית סאתים והני מחיצות למטה עבדין למעלה לא עבדין והוה כקרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה וכל *קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד' איתמר ספינה רב אמר מותר לטלטל בכלו רב אמר מותר לטלטל בכלו דהא

לרמי צד חמא דשרי הכא מאי התם הוא דאכסדרה לא חזיא מדי דלירה צב חורבה חזיא לדירה כתיקון משמע או דילמא כו': גגין השוין. שאין צבן גג גבוה מצדו עשרה ויש הרבה סמוכין יחד: לר"מ. דמשוי להו כולהו חדא רשותא ולא אסרי אהדדי: וגג יחידי לרבנן. שאינו סמוך לאחרים דאפילו לרבנן ליכא דליסר עליה: ושמואל אמר אין מטלטלין צו אלא צד'. והא דקאמר ר' מאיר רשות אחת הן לטלטל צ' אמות צה וצ' אמות צה. וטעמייהו דרב ושמואל מפרשא ואזלא: קשיא דרב אדרב. דא"ר לעיל (פ"ט). צנגין השוין לרבנן דאסרי אהדדי אומא לא אמר גוד אסיק מחינות צצניהם להיות מוצלת ה"י צנגין השוין לר"מ נהי נמי דהאי לא אסר אצצריה דחדא רשותא משוי להו מיהו צני רה"ר העוצרת לפניהם ולאצצריהם ולצדי החילונות אמאי לא אסרי עלייהו הא ליכא מחינות לגגין ומחיצות תחתונות אמר רב דלא מהני להו וכן צנג יחידי לרבנן ליתסרו עליה צני רה"ר וחצירות סצצבותיו: ומשני הסם. צין גג לנג לא אמרינן גוד אסיק דלא מינכרן מחינתא שהן מכוסות צנגין הלכך כיון דאמרו רבנן יש חלוק רשיות למעלה וגוד אסיק נמי צבי הני לא אמרי הרי הן פרוצים כל אחד לרשות האסורה לו לפיכך אסור לטלטל צו: אכל הכא מחינות מינכרן וקאמרינן צהו גוד אסיק הלכך לר' מאיר דמשוי להו חדא רשותא ליכא דאכסדרה לא חזיא וכן גג יחידי לרבנן: ה"ג הסם לא מינכרא מחינתא הכא מינכרא מחינתא: הסם ליכא יותר מצית סאתים. כיון דלית ליה לשמואל גוד אסיק אף צמחיצות צצניהם וע"פ שאין ניכרים ופלוגמיהו קמייחא אליבא דרבנן היא דמשוו לכל חד רשותא צאנפי נפשיה הוי כל גג וגג מוקף צצני עצמו וצכל חדא ליכא יותר מצית סאתים אכל הכא (כ"ה) דלפנין אליבא דר' מאיר דמשוי לכולהו כחד וכולן נימרינן צמחיצות חילונות יש כאן יותר מצית סאתים והיקף זה דגוד אסיק אינו יקוף לדירה דהנך מחינות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עבדין לדור צחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו הוי מוקף יותר מצית סאתים שלא הוקף לדירה וגג יחידי לרבנן נמי צדאיכא טפי מצית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: מוסר לטלטל צבולא. ואפילו ישנה יותר מצית סאתים דהוקף לדירה הוא:

(א) נ"מ: לו צ"ב קטן: מהו
(ב) כ"ס: ליתא ז"ה
(ג) כ"ס: ליתא ז"ה
(ד) כ"ס: פשט.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה התם ליכא ורי אכל הכא דפליגי אליבא: (ב) תוס' ד"ה אלא וכו' לא צעי צנג בהורבה אלא צקרקע חורב' וריבוי חבנאל פירש ורי חושב צנג: (א) ד"ה איתמר ורי כמו צצבת. צ"ב פ"ק דף טו: